

گالری گردی

با آثاری از جلالی، گلستان، جوادی، هوشمندزاده و... در گالری «راهابریشم»

گوشه‌ای از مستند نگاری ۱۳۹۲-۱۳۵۷

● **شرق:** نمایشگاه گروهی عکس با عنوان «گوشه‌ای از مستندنگاری ۱۳۹۲-۱۳۵۷» در گالری راه‌ابریشم در حال برگزاری است. در این نمایشگاه آثاری از بهمن جلالی، کاوه گلستان، رعنا جوادی،

هنگامه گلستان، مهشید نوش‌روانی، پیمان هوشمندزاده، بهروز مهری، علی رنجبران، مزدک عیاری، محمدرضا سلطانی، تهیمنه منزوی، البرز کاظمی و هاشم شاکری از سوم تا ۱۲آبان به نمایش درآمده است. تهیمنه منزوی که گردآوری این آثار را برعهده داشته است، درباره این نمایشگاه به «شرق» گفت: «این مجموعه با همت همین ۱۳عکاسی شکل گرفت، هر کدام با ورق‌زدن به عکس‌های قدیمی و جدیدشان، ما را به یکی از روزهایی که بودیم و نبودیم می‌برند. از ماه‌های قبل از انقلاب تا همین چند روز پیش. مجموعه این عکس‌ها روی محور مستندنگاری شکل گرفت و هدفی برای نقیضدن به گذشته‌این شاخه است برای جمع‌شدن تعداد اندکی از عکاسان مستند این سال‌ها در کنار عکاسان آن سال‌ها با آگاهی از اینکه بسیاری از بهترین عکاسان مستند در این مجموعه حضور ندارند. آگاهی از این موضوع که هر کدام از ما داشتن مخاطب برایمان مهم است، انگیزه‌ای برای گردآوری آثار بوده است؛ اینکه ما همیشه درگیر محدودیت‌هایی برای کارکردن در این حوزه و ارابه‌اترهایمان هستیم و فضا برای نمایش عکس مستند زیاد نیست، محرکی برای بردن عکس مستند روی دیوار گالری بوده‌انگیزه‌هایی که در واقع از سال‌های دور تا به حال به شکل دفعه‌در بین عکاسان مستند وجود داشته اما بسیاری از مستندنگاران عکس‌هایشان را در گنج‌ها پنهان کرده، دور ریخته یا از یاد برده‌اند.»این عکاس مستند اجتماعی سپس اظهار امیدواری کرده که این مجموعه قلمی در راه بازشدن فضای نمایشگاهی و موزه‌روی عکاسی مستند و شریانی برای پرداختن بیشتر به این شاخه از عکاسی در ایران و نمایش عمومی آن باشد. این نمایشگاه تا ۱۲آبان از ساعت ۱۵ تا ۱۸ و جمعه‌ها از ساعت ۱۶ تا ۲۰ در گالری راه‌ابریشم به نشانی تهران، خیابان لویسانی (فرماتی)، پلاک ۱۰۳ دایر است.

پیشنهاد روز

تصویر سال ویژه «شهر تهران» منتشر شد

● **شرق:** مجله تصویر سال ویژه «شهر تهران» در ۳۳سال گذشته» از نگاه عکاسان، طراحان گرافیک، کاریکاتورისტ‌ها و فیلم‌سازان ایرانی در کیوسک روزنامه‌فروشی‌ها و کتاب‌فروشی‌ها به فروش می‌رسد. این شماره شامل بیش از ۵۰۰ تصویر برگزیده عکاسان، طراحان گرافیک و کاریکاتورست‌های ایرانی در ۳۳سال گذشته در شهر تهران یا رویدادهای مهم سیاسی، اجتماعی و فرهنگی در شهر تهران به‌همراه اطلاعات مربوط به بیش از یکصدفیلم‌های نمایش‌داده‌شده در بخش ویژه نهمین جشنواره فیلم تصویر است.

ادامه از صفحه اول

تکان‌دهنده؛ به زبان آمار

اول فیلم‌هایی که با نگاه تجاری تولید شدند و جایگاه هنری و ریون جایز برای جشنواره فجر را در سر نلراند به اکران درآیند(معتقدم که جشنواره فجر به یکی از موانع اصلی رشد و توسعه سینمای ایران تبدیل و رونق ۱۱روز جشنواره (رج‌تر از رونق ۳۶۵ روز سینماهای کشور شده است) دوم تعدادی از فیلم‌های توقیفی که می‌دایم می‌تواند مجوز پخش اخذ کنند، شورای پروانه نمایش سریع‌تر وضعیت نمایش‌شان را مشخص کند تا به اکران سینماها درآیند.

سوم سینمای ایران برای برون‌رفت از وضعیت بحرانی سال‌های سینمای کشور راهی ندارد تا نسبت به سیاست‌های نمایش فیلم خارجی تجدید نظر کند. سینما بدون حضور و نفس مردم زنده نیست و برای ادامه حیات سینماهای کشور باید به سیاست‌های توسعه‌ای دست یابیم که حضور مردم به سمت افزایش میل کند. قطع سیطره نمایش فیلم‌های غیرکیفی تولیدکنندگان تلایت‌خواه داخلی از سرنوشت محوم سینماهای کشور، مهم‌ترین سیاست توسعه‌ای سینمای ایران در چهارسال آینده است که می‌تواند حوزه توزیع و نمایش سینماهای کشور را به حیات طبیعی خود نزدیک کند؛ سیاستی که حوزه توزیع و نمایش سینمایی را ابتدا در ذیل سیاست‌های مراکز خدماتی تعریف کند و سپس دولت همانند سایر دولت‌های توسعه‌یافته برای بالندگی سینمای فرهنگی خود هزینه‌اش را بپردازد نه اینکه همانند ۳۴سال گذشته سینماها بجای دولتها هزینه‌های سیاست‌های فرهنگی و هنری پراشتباه را با تعطیلی و ورشکستگی خود بپردازند! می‌دانید که در این ۳۴ سال نزدیک به ۳۰۰ سینما تعطیل شده‌اند و این توان سنگین سیاست‌های سینمایی دولت‌هاست و ایضا انحصار تولیدکنندگان غیر کیفی سینمای ایران.

شرق: «مجید سرسنگی» مدیرعامل خانه هنرمندان می‌گوید خانه هنرمندان با برگزاری نمایشگاه‌های سال یک و سال دو قصد دارد تا حراج بزرگ آثار هنری را در تهران و در سطح قابل توجهی برگزار کند. حراجی که به اعتقاد مدیرعامل خانه هنرمندان به‌دنبال شوک‌فاهی اقتصاد هنر از طریق کوتاه کردن واسطه‌ها در هنر است.

● **خانه هنرمندان برای اولین بار برای فروش آثار هنری اقدام کرده است. در این مورد بفرمایید چطور شد این حراج آغاز شد و چه اهدافی دارد؟**

دوسال‌وینم قبل که به خانه هنرمندان آمدم با بررسی‌هایی که در زمینه هنرهای تجسمی داشتیم متوجه شدیم با وجود بودن هفت گالری در خانه هنرمندان، متأسفانه بازدیدی مثبتی نداریم. شیوه انتخاب کارها دو شکل داشت. یک شکل این بود که هنرمندان سسی‌ی کارهایشان را می‌فرستادند و بعد از بازبینی آثارشان در نگارخانه‌ها به نمایش درمی‌آمد. شیوه دوم به این صورت بود که با چند گالری قرارداد داشتیم که آنها نمایشگاه خودشان را بر گزار می کردند و وقتی نمایشگاه تمام می شد و فروش خودشان را داشتند مابقی آثار را در خانه هنرمندان به نمایش می گذاشتند. نمایشگاه دست دوم از آنچه در گالری‌های تهران راه می‌افتد. ما در ابتدای فعالیت خودمان چند هدف‌گذاری در زمینه تجسمی داشتیم. تلاش کردیم که آثار دست اول را وارد خانه هنرمندان کنیم. از سوی دیگر سعی کردیم شیوه انتخاب آثار را تغییر دهیم و به جای اینکه منتظر باشیم هنرمندان آثارشان را بفروشند، خودمان آثارشان را انتخاب کنیم و از هنرمندان سرشناس دعوت کنیم تا به خانه هنرمندان بیایند. اصرار داشته و داریم در خانه هنرمندان آثار پیشکسوتان و جوان‌ترها به نمایش گذاشته شود. به‌صورت طبیعی کسانی هستند که در این حوزه شناخته شده‌اند و می‌توانند در هر گالری‌ای که می‌خواهند آثارشان را در معرض دید بگذارند اما بعضی از هنرمندان جوان که شناخته شده نیستند این امکان را ندارند که در گالری‌های خوب شرکت کنند. سعی کردیم در کنار پیشکسوتان بخشی از فضا را به جوان‌ها اختصاص دهیم.

● **یکی از ماموریت‌های خانه هنرمندان جدا از برگزاری نمایشگاه‌ها، حمایت و اختصاص فضای این مکان به انجمن هنر هنری است. در طرح شما این ماموریت قرار داشت؟**

قطعاً. ما بخشی از فضای نمایشگاهی خانه هنرمندان در طول سال را به انجمن‌های تجسمی مخصوصاً انجمن‌هایی که عضو انجمن‌های خانه هنرمندان هستند اختصاص دادیم. یعنی در همین زمان که سعی کردیم به‌صورت فعال نمایشگاه داشته باشیم و آثار خوبی اکران کنیم در عین حال به انجمن‌های خودمان هم فضای مورد نظرشان را اختصاص دادیم. مثلاً ما هر سال در حوزه هنرهای گرافیک دو، سه نمایشگاه بزرگ داریم مثل سرو نقره‌ای. در حوزه نقاشی هر سال ۱۰ روز به‌صورت خاص انجمن نقاشان، آثارشان را به نمایش می‌گذارند. حتی انجمن‌هایی که عضو خانه هنرمندان نیستند اما به‌صورت فعال در حوزه تجسمی فعالیت دارند مثل تصویر سال در برنامه‌های خانه هنرمندان حضور دارند.

● **خانه هنرمندان در گذشته بخشی از فضای خود را در اختیار برنامه‌های وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی قرار می‌داد که با ابداعاندازی مرکز فرهنگی صبا به نظر کم‌رنگ شده است.**

چرا تقریباً با هر چه خواستی که وزارت ارشاد برای برگزاری برنامه داشته همکاری کرده‌ایم با وجود اینکه این گله وجود دارد که در دو، سه سال گذشته وزارت ارشاد هیچ کمکی به ما نکرده است، در همه برنامه‌هایشان همکاری داشتیم. مثلاً هر سال در حوزه تئاتر جشنواره تئاتر فجر را بر گزار می‌کنیم. دوسالانه بین‌المللی کاریکاتور را هم در همین گالری‌ها برگزار کردیم. خانه هنرمندان با تمام امکانات محدود و با وجود کمک نشدن مالی از سوی وزارت ارشاد هیچ‌گاه همکاری‌اش را با وزارت ارشاد قطع نکرده است. تا به حال برنامه‌ای را سراف ندارم که وزارت ارشاد خواسته باشد بر گزار کند و ما همکاری نکرده باشیم.

● **در مورد اهداف خانه هنرمندان صحبت کردید. درباره برنامه‌های تجسمی هم می‌گویید؟**

یکی از رویکردهای جدی ما بحث ورود به اقتصاد هنر

است. اینکه ما هفت گالری داریم و درست است که بخشی از آن معطوف به حمایت از هنرمندان جوان است و ما روی فروش آثار تکیه نمی‌کنیم و می‌خواهیم آثار رای‌شده و زمینه رشد این هنرمندان جوان فراهم شود اما یکی از محورهای ما در حوزه هنرهای تجسمی فروش آثار در گالری‌ها بود که به هنرمندانی که آثارشان را در خانه هنرمندان ارایه می‌کنند کمک شود. خوشبختانه نسبت به چند سال قبل فروشمان خیلی بهتر شده است. نمی‌خواهم بگویم فروش خیلی زیادی داشتیم اما می‌شود گفت نسبت به زمانی که در طول سال هیچ فروشی نداشتیم الان بخشی از کارها به فروش می‌رسد و به حوزه اقتصاد هنر کمک می‌کند.

● **ا برگزاری نمایشگاه سال یک و دو و حراج هم در همین زمینه است؟**

بله، نمایشگاه سال یک و سال دو زمینه‌ای است که بتوانیم در سال آینده یک حراج بزرگ را برنامه‌ریزی و برگزار کنیم. می‌خواستیم ببینیم در چه زمینه‌هایی می‌شود بهتر کار کرد و با زمینه‌ا در پیش‌تعیین شده به سمت این حراج برویم. فکر کردیم این حراج باید یکسری ویژگی‌هایی داشته باشد. متأسفانه الان حراج‌ها مخصوصاً در خارج از کشور با شرایط بومی ما سازگار نیست و به یک اهرمی تبدیل شده‌اند که سیاست‌های تجسمی دیگران را

به هنرمندان تجسمی کشور دیکته کنند. یعنی الان شیوه برگزاری حراج‌های بزرگ دنیا به گونه‌ای است که به هنرمند ما دیکته می‌شود که در چه ابعدی و در چه زمینه‌ای کار کند که اثرش به فروش برسد. بحث ما این بود که اگر قرار است حراجی برگزار کنیم اولاً باید بومی و منطبق بر ارزش‌های فرهنگی خودمان باشد، دست هنرمندان در خلاقت باز گذاشته شود و از همه مهم‌تر این حراج شامل آثاری باشد که با خلاقت و ابداع هنرمند و بدون تحمیل سیاست‌های دیگران خلق شده‌باشند، نه یک سیاست که روی هنرمند تأثیر بگذارد. بنابراین یکی، دو سال است که روی بحث حراج کار می‌کنیم. امیدواریم در سال آینده بتوانیم حراج قابل توجهی را برگزار کنیم و در این حراج هم می‌خواهیم کار هنرمند بدون واسطه به دست خریداران برسد. یکی از اشکالات که در این سال‌ها در حوزه تجسمی وجود داشته دلالتی بوده که بین خریدار و هنرمند هستند و در این واسطه‌گری نوع و کیفیت آثار خلق شده متناسب با ارزش‌های ما نیست و دوم اینکه بخش عمده‌ای از درآمد حاصل از این حراج‌ها به واسطه‌ها و برگزارکنندگان این حراج‌ها می‌رسد و هنرمندان سهم اندکی دارند.

● **چطور می‌خواهید این فاصله را بردارید؟**
برنامه ما این است که خانه هنرمندان فقط بستر را فراهم کند که هنرمندان خودشان آزادانه آثارشان را عرضه کنند و بخش عمده‌ای از درآمد حاصل از حراج به خود هنرمند برگردد. در شرایط فعلی چون این فاصله بین هنرمند و خریدار واقعی وجود دارد قیمت‌ها به‌صورت غیرطبیعی رشد کرده، مثلاً یک تابلو که پنج‌میلیون تومان ارزش دارد در حراج بالای ۳۰میلیون تومان قیمت‌گذاری می‌شود.

شرق: دو نسخه از مجموعه گل‌های آفتابگردان ونسان ونگوگ برای اولین بار بعد از ۶۵سال از سوی گالری ملی لندن به نمایش گذاشته می‌شود. نمایش این دو تابلو که از ۲۵ ژانویه تا ۲۵ آوریل ۲۰۱۴ به معرض دید عموم گذاشته می‌شود، فرصت خوبی برای دوستداران آثار هنری است که به بررسی آفتابگردان‌های مشهور ونگوگ بپردازند. گالری ملی لندن این تابلوها را در سال ۱۹۲۴ خریداری کرده است. گل‌های آفتابگردان ونسان مجموعه‌ای از نقاشی‌های نام‌نویس ونگوگ نقاش هلندی سبک پسارایفتری است که با رنگ روغن روی بوم در سال‌های ۱۸۸۸ به بعد کشیده شده است. این نقاشی‌ها از تأثیرگذارترین نقاشی‌های سبک امپرسیونیسم هستند.

هنر

مدیرعامل «خانه هنرمندان» در باره حراج هنری

آثار هنری باید وارد خانه مردم شود

کیمیا امینیان

● **احتمال دارد در این حراج هم یک واسطه کار را به‌دست بگیرد**

بله ممکن است اما می‌توانیم در بخش حضور آثار و قیمت‌گذاری پایه آثار نظارت داشته باشیم. الان قیمت‌های خود این هنرمندان جوان فراهم شود اما یکی از محورهای ما در حوزه هنرهای تجسمی در چند سال گذشته به دلیل حضور بعضی آثار در نمایشگاه‌های خارج از کشور به‌طرز غیرمعمولی افزایش پیدا کرده و قیمت‌ها غیرطبیعی است و به همین دلیل آثار تجسمی یک بار شده که فقط واسطه‌گری دارد. یعنی یک واسطه اثری را می‌خرد که بتواند با فروش به نفر بعدی سود ببرد. ما به‌دنبال این هستیم که هنر وارد خانواده‌های ما شود و مردم در کنار سایر ملزومات از هنر هم استفاده کنند. الان فضای هنر وجود دارد و خریدوفروش انجام می‌شود اما چه تعداد از این آثار وارد خانه‌های مردم و ادارات می‌شود؟ تقریباً هیچ. در واقع این کار

تبدیل به واسطه‌گری شده که قیمت‌ها را بالا می‌برد و یک عده منفعت مالی می‌برند که این منفعت هم بیشتر از چیزی که به هنرمند برسد به واسطه‌ها می‌رسد. حتی در حوزه ارتباط مستقیم هنرمند و مردم طرحی به نام بازارچه هنر داریم که امیدوارم بتوانیم به‌زودی در باغ هنر برگزار کنیم که هنرمندان خودشان غرفه‌هایی را داشته باشند که بدون واسطه آثارشان را به مردم عرضه کنند. طبیعتاً این باعث می‌شود قیمت‌ها پایین بیاید و مردم که مصرف‌کننده واقعی آثار هنری هستند

توانوند به این آثار دسترسی پیدا کنند. ما برگزاری حراج، برگزاری اکسپو و آکشن‌های هنری را قبول داریم اما موردی که قبول نداریم این است که این اتفاقات صوری باشد یعنی فقط قیمت‌ها به‌صورت غیرمعمول بالا برود و مردم هم نتوانند از این آثار استفاده کنند. ما می‌خواهیم مصرف‌کننده اصلی مردم باشند و هنر به‌عنوان یک مولفه اصلی به فضای خانواده راه پیدا کند ولی اینکه من نوعی، یکسری آثار را در یک حراج خریداری کرده و در جایی ابرار کنم و بعد از مدتی با تبلیغات با قیمت بالاتری آنها را به نفر بعدی بفروشم و این پروسه همین‌طور ادامه پیدا کند، درست نیست. شاید در کوتاهمدت هنرمندان خوشحال باشند که قیمت کارهایشان بالا رفته اما در درازمدت سیاست‌های فرهنگی ما در حوزه هنرهای تجسمی دچار اعوجاج و سرگردمی می‌شود یعنی ما نمی‌توانیم یک سیاست درست فرهنگی در حوزه تجسمی راه‌کار بگیریم و هدف اصلی که هنر هنرمند به دست مخاطب اصلی برسد محقق نخواهد شد این نکته مهمی است که در حراج‌های ما باید به جز بعد اقتصادی به بعد فرهنگی هم توجه شود.

● **چه تضمینی وجود دارد کسانی که آثار را می‌خرند همان مصرف‌کننده‌های واقعی باشند یا کلکسیونرهایی باشند که به آثار هنری علاقه‌مندند؟ از کجا می‌دانید چه کسی واسطه است یا نه؟**

اینکه کسی اثری را خریداری کرده و در حراج دیگر بفروشد فی‌نفسه بد نیست و در همه جای دنیا انجام می‌شود اما ما می‌خواهیم یک پله فراتر رویم و در کنار این، مخاطبان اصلی که مردم هستند را به حوزه خریدوفروش آثار نزدیک کنیم. در حال حاضر مردم عادی ما در حراج حضور ندارند و بیشتر کلکسیونرها و کسانی که می‌خواهند نفع مالی داشته باشند در

حراج‌ها شرکت می‌کنند. ما به‌دنبال این هستیم که مردم عادی به این حراج‌ها راه پیدا کنند. یعنی همان‌طور که مردم برای خرید لوازم خانگی خوب هزینه می‌کنند باید این تربیت فرهنگی به وجود بیاید که برای دیوارهای خودشان هم فکر کند یعنی بداند که یک نقاشی اصل می‌تواند در داخل منزلشان به آنها یک‌بار فرهنگی اضافه کند و فرزندانشان را از نظر بصری تربیت کند که آثار خوب ببینند بنابراین باید فرهنگسازی ما به این سمت باشد که مردم در حراج‌ها حضور داشته باشند و حراج برایشان مساله شود یعنی بخواهند اثری را از آن حراج خریداری کنند که استفاده کنند نه اینکه صرفاً از آن اثر به‌عنوان کالایی برای سرمایه‌گذاری سود ببرند.

● **چند سال قبل طرحی در دولت بود که نیم‌درصد از بودجه عمرانی نهادهای دولتی به خرید آثار هنری اختصاص داده شود. به جز یکی، دو بانک خصوصی کسی این کار را انجام نداد و حتی اکسپوی تهران را برگزار کردند اما در حال حاضر ۱۲سال است که این طرح مسکوت مانده است. برنامه ویژه‌ای برای این کار دارید؟**

فقط به خانه هنرمندان نمی‌شود و باید همه نهادهای فرهنگی کمک کنند. در آن دوره در ریاست‌جمهوری بومد و خود من به‌عنوان نماینده فرهنگی معاون اول رئیس‌جمهور تلاش کردم که سازمان‌ها آثار هنری خریداری کنند که در دوره‌ای هم موفق شدیم. در اکسپویی که وزارت ارشاد برگزار کرد ما پیشقدم شدیم و تعدادی تابلو برای نهاد ریاست‌جمهوری خریداری کردیم و بعضی از وزارتخانه‌ها هم این کار را انجام دادند. اما متأسفانه چون این قانون خیلی مورد توجه مسئولان قرار کرد ما پیشقدم شدیم و تعدادی تابلو برای نهاد ریاست‌جمهوری خریداری کردیم و بعضی از وزارتخانه‌ها هم این کار را انجام دادند. اما متأسفانه چون این قانون خیلی مورد توجه مسئولان قرار نگرفت و درواقع این فرهنگ در آنها به وجود نیامده بود که معنی خریدن اثر هنری یعنی چه و شما با خریدن اثر هنری به فرهنگ کشور کمک می‌کنید، مسکوت ماند. به‌نظرم در درجه اول هیات دولت و مجلس شورای اسلامی باید این نکته را جدی بگیرند و سازمان‌های دولتی را موظف کنند که این کار را انجام دهند. طرحی که شهرداری به تصویب رسیده است که افرادی که برای یک کار یا مجتمع‌های مسکونی بزرگی می‌سازند باید درصدی از بودجه ساختوسازشان را به خرید آثار هنری اختصاص دهند و در آن مجموعه استفاده کنند.

● **این طرح در پارک‌ها هم اجرا شد**

بله این قضیه یک اهتمام از سوی مسؤولان و سیاستگذاران نیاز دارد. خانه هنرمندان در موقعیتی نیست که سیاستگذار کلی فرهنگ کشور باشد. ما به سهم خودمان می‌توانیم وقتی این سیاستگذاری انجام شد کمک کنیم. الان در خانه هنرمندان هر نمایشگاهی که برگزار می‌شود چند اثر را خریداری می‌کنیم. با وجود اینکه امکانات مالی‌مان کم است اما وظیفه خودمان می‌دانیم برای کمک به زندگی هنرمندان و کمک به اقتصاد هنر این کار را انجام دهیم. اگر این کار در همه سازمان‌ها اتفاق بیفتد و همه سازمان‌های دولتی و غیردولتی خود را موظف کنند که در سال بخشی از بودجشان را صرف خرید آثار هنری کنند یکباره فضای مثبتی در اقتصاد هنر رخ می‌دهد و آن هنرمند لازم‌نیست برای اینکه اثرش را بفروشد وارد حراجی شود و با قیمت‌های غیرواقعی اثرش را به‌فروش برساند. هنرمند وقتی ببیند بازار برای فروش آثارش وجود دارد قیمت‌ها را پایین‌تر اعلام خواهد کرد تا یک سیاست‌گذار بتواند آثار بیشتری بفروشد. نکته بعدی این است که ما باید به توانایی مردم در خرید آثار هنری توجه کنیم. وقتی یک مجسمه که قیمت واقعی سه‌میلیون تومان دارد را ۵۰میلیون تومان قیمت‌گذاری کنیم مخاطب عادی توانایی این خرید را ندارد. باید بین قدرت خرید مردم و قیمت‌گذاری توازن وجود داشته باشد. اگر می‌خواهیم کار به دست مردم برسد باید این کار انجام شود اما اگر می‌خواهیم کار به شیوه دلال‌بازی باشد همین شیوه را باید ادامه دهیم. طرح دیگری که در این زمینه در خانه هنرمندان داریم برگزاری نمایشگاه آثار هنری ارزان‌قیمت است. مثلاً یک مجسمه توسط یک هنرمند ساخته

۲۰میلیون تومان قیمت‌گذاری می‌شود. قطعاً مخاطب عادی نمی‌تواند این اثر را خریداری کند اما در نظم تنظیم قراردادی هستیم که هنرمند از نمونه آثارش ۱۰ نمونه دیگر با افضای خود هنرمند ساخته شود و این اثر با وزن دوم با قیمت پایین‌تری به فروش برسد یا یک تابلوی نقاشی کپی شود و البته افضای هنرمند را هم داشته باشد و به‌جای قیمت بالا با قیمت پایین‌تر به فروش برسد. به نظر من باید شیوه‌هایی را تجربه کنیم برای اینکه آثار هنری با زندگی مردم پیوند بخورند. اگر این اتفاق بیفتد هنرمندان دفعه‌ف فروش آثارشان را نخواهند داشت.

کوچه سمنان

اساسنامه «خانه سینما» در انتظار نظر ارشاد

خانه سینما پس از دوسال خبر داد و گفت: «قرار است دوشنبه هفته آینده (۱۳ آبان) جلسه‌ای برای انتخاب اعضای شورایعالی دآوری خانه سینما برگزار شده و این شورا فعالیت خود را پس از دوسال مجدداً از سر گیرد تا انشاءالله خلأ ایجادشده در این مدت پر شود.»
استخگوی خانه سینما همچنین درباره زمان قطعی بر گزارى مجمع عمومی بعدى این تشکـل صـنـفـی اظهار کرد: «بر اساس تصویب مجمع عمومی فوق‌العاده ۱۵ مهرماه، سـمـهـا به دوره ماموریت هیات‌مدیره فعلى اضافه شده است. معنای این مصوبه این است که ما موظف هستیم مجمع عمومی آتی خانه سینما را در دی‌ماه برگزار کنیم.»
او درباره این اقدامات محول شده خاطرنشان کرد: «امیدواریم تا آن زمان کارهای اداری مربوط به ثبت اساسنامه تصویب‌شده خانه سینما در ثبت شرکت‌ها انجام و آگهی روزنامه رسمی آن نیز چاپ شده باشد تا بتوانیم برای برگزاری مجمع عمومی بر اساس اساسنامه جدید اقدام کنیم. در هر صورت برگزاری مجمع عمومی بر اساس این اساسنامه، یکی از ماموریت‌های محول‌شده به هیات‌مدیره در این دوره سـمـهـا است.»

چهره روز

شجریان: دست درویشی را می‌بوسم

● **شرق:** «محمدرضا درویشی» با پژوهش و تلاش بی‌وقفه خود در شناسایی هنر عبدالقادر مراغی فقط آرزوی مرتضی حنانه را به حقیقت تبدیل نکرد؛ بلکه در روزهایی که مفاخر ایرانی به نام سرزمین‌های دیگر ثبت می‌شوند، بزرگ‌ترین موسس‌قیدان ششش قرن پیش را به‌عنوان هنرمندی ایرانی به جهانیان شناساند. این نکته‌ای بود که در پس نمایش فیلم «شش‌قرن و شش‌سال» به کارگردانی مجتبی میرتیماسب شلم‌گاه ششم‌آبان در سینماک خانه هنرمندان ایران گفته شده؛ فیلمی که با حضور چهره‌های شناخته‌شده فرهنگ و هنر چون محمدرضا و همایون شجریان، رخشان بنی‌اعتماد، جعفر پناهی، غلامحسین امیرخانی و محمدرضا درویشی به نمایش درآمد. درویشی بعد از نمایش فیلم با اشاره به چگونگی شکل‌گرفتن این فیلم گفت که در زمان ساخت قطعات فیلم «شهرآشوب» بدالله صمدی قطعه‌ای از موسیقی عبدالقادر را تمرین می‌کردند؛ قطعه‌ای که هیچ‌گاه به ثمر نرسید اما زمینه‌ای برای پژوهش درباره عبدالقادر مراغی شد. به گفته درویشی مرتضی حنانه یکی از نخستین هنرمندانی بود که با آثار عبدالقادر مراغی آشنا شد: «زنده‌یاد مرتضی حنانه زمان تحصیل خود در ایتالیا در کتابخانه «واتیکان» با نسخه‌هایی ترجمه‌شده از آثار عبدالقادر مراغی مواجه می‌شود و آرزو می‌کند که ای کاش گروهی تشکیل شود و یک خواننده خوب هم آنها را اجرا کند.» درویشی همچنین به ثبت نام عبدالقادر مراغی به‌عنوان هنرمندی ایرانی اشاره کرد: «حدود ۹ماه پیش از دفتر ثبت آثار ملی در یونسکو تماس گرفتند و خواستند که یک شخصیت تاریخی در حوزه موسیقی را برای ثبت جهانی به نام هنرمند ایرانی معرفی کنند و متوجه شدم که عبدالقادر مراغی در فهرست هنرمندان ایرانی ثبت‌شده در یونسکو نیست. مدارک لازم را ارایه دادم تا اینکه یکماه پیش خبر ثبت نام عبدالقادر مراغی رسید. بعد از مصادره مولانا و تار توسط ترک‌ها این‌بار ما پیشقدم شدیم و عبدالقادر مراغی را به نام خودمان ثبت کردیم.» محمدرضا شجریان هم در بخشی از این برنامه با تبریک به محمدرضا درویشی برای شناساندن هنر ایرانی گفت: «درویشی مرد پیداکردن گمشده‌های موسیقی است. او سال‌هاست که در کوه و کمر می‌گردد و هنرمندان بومی متعلق به مناطق مختلف را پیدا می‌کند و به خرج داد، یکی از گمشده‌های موسیقی ایران را که همان عبدالقادر مراغی است، پیدا کرد و به تبع آن مخاطبان هنر ایرانی را با بخشی از تاریخ گمشده آشنا کرد.»
رخشان بنی‌اعتماد، فیلمساز نیز در بخش دیگری از این نشست با بیان اینکه حرف‌زدن درباره ارزش‌های هنری کار محمدرضا درویشی از عهده من خارج است، گفت: «به‌عنوان هنرمند به خودم می‌بالم که در جریان هنر مقاومت هستم. هنر مقاومت، هنر پس‌زدن سلیقه‌های نان‌به‌رخ‌روز‌خور و خون دل‌خوردن و با سلیی سرخ نگه‌داشتن به قیمت ماندن است.»

خبر روز

گر امیداشت سالروز جهانی انیمیشن در «خانه هنرمندان»

● **شرق:** دوازدهمین سالروز جهانی انیمیشن هشتم آبان در خانه هنرمندان برگزار می‌شود. در این مراسم که به مناسبت دوازدهمین سالروز جهانی انیمیشن با همکاری خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود، علیرضا خسته و احمد عربی در مورد بازیگری، طنز حرکت و کاربرد آن در انیمیشن و سعادت رحیم‌زاده در مورد تولید انیمیشن زیر دوربین، سمینار آموزشی را برگزار می‌کنند. این مراسم روز چهارشنبه هشتم آبان از ساعت ۱۶ تا ۲۰ در سالن ناصری خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود.

سرخط

- ایسنا: احمد نادعلیان، هنرمند محیطی از در یافت مجوز موزه‌ای به نام خود در جزیره هرمز خبر داد.
- هنر آنلاین: حسین محجوبی و آیدین آغداشلو دو نقاش شهیر گیلانی در تلاش هستند تا به انتظار ۳۵ساله هنرمندان گیلاتی برای تأسیس موزه هنرهای معاصر رشت پایان دهند.
- شرق: انور بیوکونه، آهنگساز و موسیقیدان ایتالیایی از سوی آکادمی فیلم اروپا به‌عنوان آهنگساز سال ۲۰۱۳ اروپا انتخاب شد.
- شرق: سعید امینی، بازیگر فیلم «نفس عمیق» روز ششم آبان به دلیل گازگرفتگی درگذشت.
- مهر: یدلی اسکات، کارگردان سینما به روزنامه گاردین گفت که این روز‌ها به سینما نمی‌رود و هایوود او را کنار گذاشته است.